

Enric Rimbau, director d'EL TEMPS, rep el premi especial pels 25 anys de la revista, de mans del vice-president de l'APPEC, Frederic Callís.

El bon paper de les revistes

‘Serra d’Or’, ‘ONGC’, ‘De Cine’, ‘Lletres’, ‘Canvi de mentalitat’, ‘Llengua Nacional’, ‘Revista d’Igualada’ i EL TEMPS van ser les publicacions premiades per l’APPEC a la Nit de les Revistes. La festa es va celebrar el dia 27 de gener al CCCB.

Dijous al matí comprem al quiosc el *Time Out Barcelona* de la setmana i el *Descobrir* del mes. Són dues publicacions a les quals ens mantenim fidels des del primer número. En seguim moltes més, com *Serra d’Or*, *L’Avenç*, *L’Espill*, *Afers*, *Els Marges*, *Caràcters*, *Lletres*, *Presència*, *Segell*, *Revista del Baix Empordà*, la nova *De Cine*, i les que formen part del grup encapçalat per *Gavarres* i que ja compta amb tres títols més, *Cadí Pedraforca*, *Les Garrotxes* i *Alberes*. Totes les llegim en paper.

Amb més temps i més euros, ens

agradaria de seguir-ne moltes de les que s’exhibien la nit anterior a la sala d’actes del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) on es va celebrar la Nit de les Revistes. Com, per exemple, *Pesca d’Illes*, una publicació que parla de peixos i de com pescar-los i cuinar-los, que no té paral·lel al Principat. Va ser fundada el 2008 i ja ha editat onze números.

Pesca d’Illes és escrita íntegrament en català, bàsicament per dos motius. Primer, perquè no hi ha cap mitjà similar escrit en la nostra llengua i segon, perquè

hi ha expressions, idees i tècniques pròpies i exclusives de ca nostra, que només es poden apreciar a partir del coneixement de la nostra llengua, proclamen els seus fundadors. En un dels números exhibits al CCCB hi van confirmar la passió illenca pel raor, un peix d’un gust exquisit i singular, de textura semblant a la juliola, pràcticament desconegut a la península.

També ens agradaria seguir la revista de disseny de cases *Eben Interiors*, una publicació que s’edita des de l’any 1990. Vam agafar-ne un parell de números per a un jove amic arquitecte que n’ignorava l’existència.

També *ONGC* –sigles que corresponen a *Organitzacions No Governamentals Catalanes*–, revista de pensament polític, solidaritat, cooperació i relacions internacionals, creada per la gent d’IGMAN-Acció Solidària. És una publicació trimestral editada a Barcelona que ja ha arribat al número 40 i que només costa tres euros. Va néixer per fer conèixer la tasca de l’àmplia xarxa d’organitzacions solidàries de la societat civil catalana i, també, per oferir una perspectiva diferent de les relacions entre el nord i el sud. Un

resum en espanyol i anglès dels textos fa entrar la revista en l'espai comunicatiu internacional.

El número 40 celebra el seu desè aniversari amb un dossier ple de signatures de pes i, just en tancar aquesta etapa, va ser distingida dimecres amb el premi a la millor publicació. Per la tasca de difusió del pensament català i per la presentació gràfica i estètica, molt acurada.

La revista premiada va néixer, a més a més, per contribuir a la construcció d'un espai català de comunicació. El mensual *Serra d'Or* hi contribueix des de fa cinquanta anys. EL TEMPS, i la trimestral cristiana *Canvi de mentalitat*, des de fa 25. Totes tres van ser premiades per l'APPEC, dimecres.

Serra d'Or és la revista de Montserrat i la revista cultural mensual dels Països Catalans. Com va dir el director, Josep Massot i Muntaner, la seva pervivència és miraculosa. Un miracle, si ho és, de la Moreneta, va precisar. La revista va sorgir a iniciativa de l'abat Escarré, va dir Massot, que va tenir un record per als dos directors anteriors, Jordi Pinell i Maur M. Boix, i per a dos escriptors lligats a la revista que ja no es troben entre nosaltres, Jordi Sarsanedas i Isidor Cònsul.

EL TEMPS va ser premiat per haver contribuït a la cohesió de tots els Països Catalans, amb esperit de fidelitat constant al lector i de compromís social. Va rebre el premi el director, Enric Rimbau, però si haguessin pujat a l'escenari totes

les persones presents a la sala que hi han treballat o hi han col·laborat, en un moment o un altre de la seva història, l'escenari s'hauria fet petit. Com va indicar Rimbau, "moltes de les persones presents hi han estat vinculades".

Aquests 25 anys indiquen, va observar Rimbau, que ja no podem parlar de resistir, perquè la continuïtat de la revista i el premi al quart de segle signifiquen que comencem a madurar l'espai comunicatiu nacional. "No només resistim, fem aportacions positives a la nostra societat", va dir.

Ja va ser un mèrit, en els inicis, resistir. Ho havia recordat el conseller Joan Manuel Tresserras en el seu discurs. Poder resistir. Donar continuïtat als projectes que s'anaven realitzant. Conquerir espais. Però amb això no n'hi ha prou, va afegir. Cal, va aconsellar als presents, fer una aposta innovadora, ser valent, tenir audàcia. La majoria de les revistes de l'APPEC incideixen en l'àmbit de l'especialització, en sectors concrets. Caldrà ara anar una mica més enllà, optar per la coordinació organitzativa.

"Venim –va dir el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació– d'un univers molt atomitzat i caldrà potenciar les sinergies. Els temps són extremadament difícils, complicats. No hem assolit moltes de les fites plantejades."

L'esforç de la junta de l'APPEC, va indicar el president, Lluís Gendrau, ha consistit a fer més visibles les publicacions de l'associació, bàsicament a través

de la informatització, i en aquest sentit va presentar un mòbil que permet la lectura de revistes.

Fer més visibles les publicacions en català ha estat una tasca impulsada per l'APPEC aquests darrers anys. Una de les persones que van pujar a l'escenari per rebre un premi va ser Joan Laporta, president del Barça. El club presidit per ell ha difós les revistes entre els socis. També ajuden a difondre les revistes els professionals que les fan més atractives, com la dibuixant Pilarín Bayés, premiada per la seva tasca d'il·lustradora.

Fa dos anys que des de l'associació s'ha impulsat de valent la digitalització de revistes. Perquè la junta pensa que la realitat passa ineludiblement per una dualitat paper-digital que fa necessari que les publicacions s'obrin més enllà del format tradicional. El darrer número –imprès en paper– de la publicació de l'APPEC, *La revista de les revistes*, és dedicat a les revistes digitals.

Però Lluís Gendrau també va aconsellar als responsables de les publicacions assistents que fossin capaços de crear un nou model periodístic basat en la renovació de continguts.

En una nit que es van premiar les publicacions fidels, a vegades exclusivament, al paper, Lluís Gendrau va pensar que era oportú de proclamar, a l'editorial de *L'Anuari* –imprès en paper– de l'APPEC, que es va repartir entre els assistents, que "El paper ha mort". No ho confirma ni ho demostra, en el text, perquè hi comenta que ja no es pot pensar en el paper com a únic referent, no parla pas de la seva eliminació.

A més de *Serra d'Or*, EL TEMPS i ONGC, van ser premiades *Lletres* (revista més popular), *Llengua Nacional* (per una portada, en paper, naturalment) *Revista d'Igualada* (acció promocional), *De Cine* (nova publicació) i *Bayard Revistes* (editorial), i només *Zirkòlika*, per una acció digital.

El mèrit de totes les publicacions impreses premiades per l'APPEC deu ser considerable, atès que han perdut sentit, segons que sembla. Com diu el president de l'APPEC, al seu editorial, "la implantació de noves tecnologies i l'accés a la informació fan que els canals tradicionals perdin sentit".

JORDI PLAY

La sala d'actes del CCCB va acollir la celebració de la Nit de les Revistes. Era l'onzena edició dels premis APPEC.

Lluís Bonada